

CENTAURE

EDWIN EN ERICA DE GRAAF

IN DIT NUMMER:

FRANS PAARDENJARGON	1
EEN MANEGEBEDRIJF / FORMALITEITEN	2
DE VERANDERINGEN / VERBETERINGEN	4
PAARDEN- NIEUWS	5
DE WEEK- PROGRAMMA'S	6
MENNEN	7
HOOI	7
TECHNIEK	8
RECEPT	9

INTERESSANTE INFORMATIE:

- Stuur ons jullie mooiste foto 's van jullie vakantie bij ons en maak kans op een plaatsje op onze placemat 2010.
- Wil je de agenda 2009 weten: kijk op onze site www.paardrijvakantie.com.

Na de trektocht naar zee zijn er weer diverse dingen gebeurd bij onze manege. Hierover verder.

FRANS PAARDENJARGON

Eerst een cursusje Frans paarden taalgebruik. Om met het woord 'manege' te beginnen, dit woord betekent in het Frans binnenmanege. De buitenmanege of buitenbak wordt 'carrière' genoemd (dit woord betekend tevens steengroeve) en in ambtelijke of officiële documenten 'aire d'évolution'. Een manegebedrijf heet hier 'Centre équestre'. Ook wordt er wel over 'club' gesproken. Dus mocht u ergens een manegebedrijf zoeken vraagt u dan vooral niet naar een manege! En wilt u daar iemand spreken, volg dan de bordjes 'accueil' (=ontvangst)

of eventueel 'clubhouse' (= kantine) terwijl de zadelkamer 'sellerie' heet en de stallen 'les écuries'. Een stal heet 'box' terwijl een de stands 'les

stalles' heten! Verwarrend? Ja een beetje. Ik eindig met de weide 'le pré' en voor de paddock wordt hetzelfde woord gebruikt.

EEN MANEGEBEDRIJF IN FRANKRIJK, DE ORGANISATIESTRUCTUUR IN FRANKRIJK EN DE FORMALITEITEN.

Centaure is lid van de FFE, de Fédération Française d'équid'équitation (ook wel Fédé genoemd). Als je hier niet lid van bent wordt het er niet makkelijker op. Een grote organisatie vergelijkbaar met de NHS. Wij zijn onderdeel van de afdeling 'Tourisme Equestre', het paardentourisme. Hiertoe behoren ook de wedstrijden 'TREC' onder het zadel en aangespannen. Het tourisme équestre heeft haar geheel eigen afdelingen en besturen op landelijk, regionaal en departementaal niveau. In de winter vergaderen wij dus veel! De 'sport' (vooral: springen, eventing en dressuur) heeft haar

eigen afdelingen op evenzovele niveaus. Er zijn hier héél veel regels, alles wordt gecontroleerd, vooral bij nieuwe vestigingen. Diploma's, caps, tarieven, administratie (registratie) van paarden en medicamenten, EHBO kit, slaapplaatsen, vergunningen, veiligheid etc. etc., alles komt aan de orde. Zo hebben wij een commissie langs gehad bestaande uit: de brandweer, de politie, de gemeente, het ministerie van 'Jeunesse et Sports' (jongeren en sport waartoe ook de jeugd veiligheid en volksgezondheid hoort), de veterinaire dienst en de fiscale fraude bestrijdingsdienst (ik ben er vast

nog een vergeten!). Het was een wat officiële bijeenkomst een heel theater. De opmerking welke gemaakt werd: wij moeten voortaan de goedkeuringsbewijzen van de caps (de Europese norm 1384) bewaren. Volgens mij is er geen manegebedrijf die dat voor elkaar heeft, maar goed. Worden en kunnen die regels worden nageleefd? Nee en dat weet ook iedereen, maar als er ook maar iets gebeurd en je voldoet niet aan de normen dan hebben ze een stok om mee te slaan, of tewel is er sprake van een schandaal! of andere formaliteit na, ja en daar krijg je dan wel een boete voor.

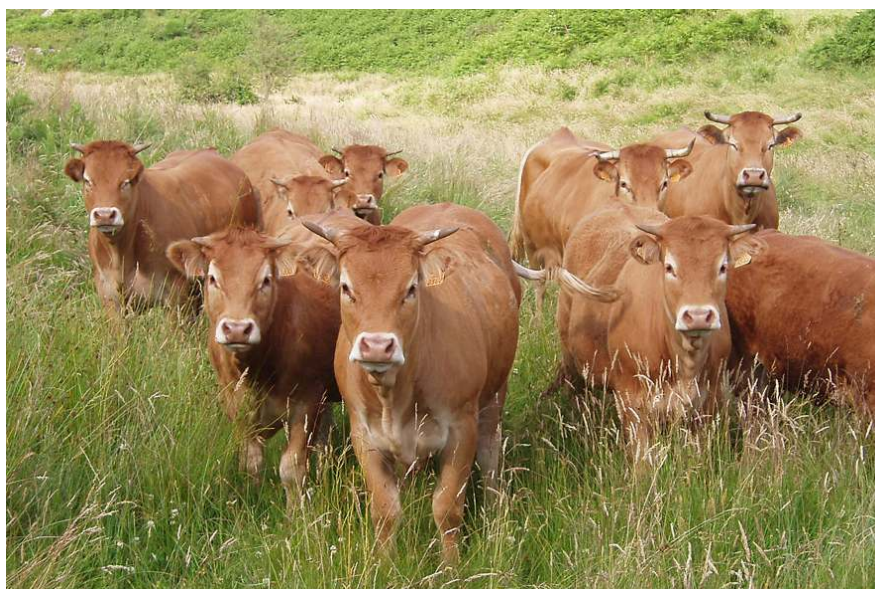
Onze laatste formaliteit: wij hebben een vergunning 'grand cuisine' en mogen dus officieel koken en drank aan gasten schenken / verkopen (dit laatste altijd in het kader van een maaltijd, dus u dient naast uw biertje of karafje wijn ook altijd een tosti te bestellen).

Hiertoe kwamen twee agenten van de douane een keer in het weekeinde komen controleren (jé, wat een mooie paarden zeg!), wel moest ik de agenten onmiddellijk verplichten hun sigaret te doven omdat dat verboden is in openbare ruimten en in de buurt van hooi etc. en ik bovendien strafbaar ben als ik hier niet op let. Misschien was het een test? Aardige mensen die controleurs, bovendien hebben ze veel begrip. Een kleine anekdote: ik was bij een collega manegebedrijf aan het lunchen met een man of tien waaronder veel jongeren. Komt daar ineens de arbeidsinspectiedienst tijdens het eten (om 1 uur), ja daar werd echt schande van gesproken en de controleurs werd vriendelijk gemeld dat wij aan het eten waren. Ze

hadden alle begrip en kwamen een uur later terug, iedere fransman heeft toch recht op zijn middagpauze van twee uur, of niet soms? U begrijpt het al, na twee uur was iedereen weg en druk en alles was in orde op de één of andere formaliteit na, ja en daar krijg je dan wel een boete voor.

Bedenk wel dat de burgemeester tegenwoordig voor de toepassing van de regels voor

van alles en nog wat verantwoordelijk is. In de kleine gemeenten (soms nog geen 100 inwoners) wordt het dan ook steeds moeilijker om inwoners te vinden die deze belangrijke post willen en kunnen bekleden. Je moet namelijk echt wel een beetje thuis zijn in de juridische gang van zaken (orde handhaving!). Vaak wil je hier voldoen aan een wettelijke verplichting van een meldplicht en de gemeentelijke top van twee part time ambtenaren weet gewoonweg van niets, neem het ze eens kwalijk daar zou je een complete opleiding voor moeten volgen.

DE VERANDERINGEN EN VERBETERINGEN

De parkeerplaats

In mei is de parkeerplaats sterk vergroot. Dagenlang heb ik met de trekker de honderden tonnen steen (graniet) en zand verplaatst. De trailers, auto's en landbouwwerktuigen kunnen nu veel beter geplaatst worden. Het zand en graniet is gebruikt om twee taluds te maken voor een toekomstige hindernis voor de aangespannen wedstrijden. Het wordt een zeer serieuze brug en ziet er nu al erg imposant uit.

De pergola

Is sinds mei overdekt. We kunnen nu heerlijk in de schaduw eten aan nieuw meubilair. Ook als er een buitje valt

kunnen we rustig blijven zitten.

De tuin

Om het huis is een tuin in aanleg. Het grove werk is klaar, het gras is gezaaid terwijl er in het najaar geplant zal gaan worden.

De groentetuin van Erica

De eerste aardbeien en frambozen zijn geoogst. Heerlijk! Ook de kruiden groeien naar grote tevredenheid. Wordt langzaam aan uitgebreid. De tomaten groeien als kool.

Lokale producten

Van één van onze burens betrekken wij nu lams en kalfsvlees. Deze beesten hebben ten minste een normaal bui-

tenleven. De kwaliteit is door ons en meerdere gasten getest en wordt uitstekend bevonden (uiteraard dien je dan wel van lam te houden). Op speciaal verzoek (en tegen een kleine meerprijs) serveren wij graag magret de canard, een heerlijke Franse eendenspecialiteit. De eenden worden door Didier Cotte (een andere buurman) gefokt, geslacht en geprepareerd, werkelijk een delicatessen.

PAARDENNIUWS

Ja, dat voorjaarsgras doet wonderen. Taranta ziet er inmiddels weer veel beter uit en ook Taranto (inmiddels 21 jaar) heeft er nog nooit zo goed uit gezien. De friezen, ja die zijn de winter goed doorgekomen en worden nu toch dikker ondanks dat ze veel werken. De veulens Urabica (dochter van Mocca) en Usha (dochter van Taranta) groeien gestaag. Wessel onze jonge Friese hengst probeert zijn manlijkheid te bewijzen

Cappuccino heeft het tijdens de trektocht erg goed gedaan. Het is een echte show-bink geworden, hij toont leuk, heeft een lekkere veer in zijn pas en de galop vindt hij erg leuk. Ook als voorpaard is hij nu onafhankelijk. Dat viel één van de deelnemers van de trektocht naar zee ook op en heeft hem dan ook gekocht. Hij blijft bij ons in pension en af en toe kunnen wij hem nog eens inzetten.

Onlangs hebben wij er twee paardenbij gekocht. De één is een merrie, Mira genaamd, Oldenburger, voskleurig met veel front en een super afstamming. Stokmaat rond de 1.55 m. Een ideale maat voor de trektochten en een leuke merrie om eens een veulen van te krijgen.

De ander is Gaetano, een Andalusier hengst, ook rond de

1.55 m. Hij gaat voorlopig alleen gebruikt worden voor dressuur en de dekdienst. Deze week gaan we ze in Nederland ophalen.

Tije is een beetje kreupel. Niet onder het zadel maar aangespannen. Vermoedelijk een spier bij de schouder. Even afwachten.

Nolien is beleerd om te menen terwijl Xenia Margje dressuurmatig aan het bijschaven is. Af en toe zijn ze bekap na zo'n training. Beiden hebben dit jaar al heel wat gelopen zodat we nu kunnen zeggen dat ze min of meer klaar zijn als buitenpaard. Margje heeft veel voorop gelopen en toont in die positie moed. Nolien moet dat nog even leren. Voor is ze nog niet onafhankelijk.

Espresso loopt erg goed en ook voor geen probleem.

DE WEEKPROGRAMMA'S

De afgelopen tijd hebben wij aardig wat weekprogramma's gedraaid met twee en drie-daagse trektochten. De sfeer was echt super. Het kampvuur met de gitaar van 'onze' gitarist Sander was natuurlijk weer een topper. Het zwembad tijdens de hete dagen is echt een uitkomst. En de diners bij Montauran (als overnachtingsadres) waren super. Wat een sfeer daar die jachtkamer. En de paden er naar toe ook met veel galoppeermomenten. Steeds verbaast iedereen zich over het feit dat je hier in de bossen vrijwel nooit iemand tegenkomt, dat geeft toch een heerlijk vrij gevoel. De drie daagse trektocht naar Lac de Saint Pardoux was ook mooi. Met zeven Friezen en twee half Friezen op pad. De eerste keer zonder andere rassen en dan negen stuks, echt super mooi en de paarden waren een echte eenheid. Vooral toen ze naar hun zin op een te magere wei stonden: ze hielden een pro-

test actie met z'n negenen stonden ze naar ons op een rij erg dwingend aan te kijken. Wij bezweken natuurlijk voor hun charmes en lieten ze elders grazen. Hun actie werd beloond en ze kregen bij het onderdakadres een betere weide.

Het weer was de afgelopen tijd goed tot zeer goed behalve op een maandagavond: omdat het overdag erg slecht weer was besloten we 's avonds te gaan rijden. Net een half uur onderweg en Er kwam een (niet voorspelde) enorme onweersbui met veel gedonder en licht over ons heen. We moesten in het bos vluchten voor de veiligheid en tegen de regen. Daarna werd het weer droog en om half negen kwam Erica de avond picknick brengen die er als gesneden koek in ging. Dit terwijl iedereen 's middags nog copieus had gegeten bij 'Chez Boulette' in Blond. Na een fantastische nachtrit waren we pas om 23.30 terug bij de manege. Iedereen verbaasde zich dat de paarden geen enkele moeite hebben om in het bos te rijden terwijl wij soms echt geen hand voor ogen zagen. Voor een avondrit is voor de veiligheid bekend terrein natuurlijk sterk aan te

bevelen. Maar uit eigen ervaring weet ik dat de paarden ook op onbekend terrein (ik heb 's nachts een TREC wedstrijd gereden) niet veel moeite hebben zich te verplaatsen. Voor de ruiter is de navigatie dan wel echt een beproeving want afstanden 's nachts schatten is niet het makkelijkste en zijpaden in het bos zie je ook niet Wel stil zijn natuurlijk want dan hoor je echt al de dieren. Noria was voorpaard en ze deed het voortreffelijk. Je moet gewoonweg 100 % op je paard vertrouwen en vooral niet aan je teugels zitten. Geen enkele onzekerheid, een zeer snelle stap, eventjes om een omgevallen boom heen, een drafje, geen probleem. Een nachtrit, het blijft een echt bijzondere ervaring.

Eind juni zijn we op trektocht van een week geweest door de Monts de Blond en naar Lac de Saint Pardoux. De route is veranderd en ook zijn er twee nieuwe overnachting-adressen. Eén van een Franse

mevrouw en één van Engelsen.

MENNEN

Het vierspan Tije, Hille, Waldo en Thymen gaat goed. Laury Astegiano is de trainster die het met volle overgave doet en lekker streng is. Ook grappig is het taalgebruik, Frans met Amerikaanse woorden ertussen door zoals 'come on, good boy' etc. Van haar leer ik echt de (wedstrijd)kneepjes. Zij heeft via het Amerikaanse

team regelmatig les van de internationale top, rijdt regelmatig internationale wedstrijden en geeft dat zo door, handig zo'n 'buurvrouw'. Jammer genoeg is er lang niet elke week tijd voor. En nu is Tije kreupel. Waarschijnlijk komt Lobke in 't vierspan.

Van de week zijn de eerste twee gareeltuigen geleverd door de plaatselijke (!!!!) tuigmaker Jean Pierre Leobet. Wij gaan bekijken of en in hoeverre dit positieve effecten heeft voor de paarden tijdens de trektochten. Binnenkort gaan we weer een meerdaagse rit maken.

HOOI

Onlangs hebben we gehooïd. Veel pech hebben we gehad met de ronde balen pers en met het apparaat om het op

rillen te leggen. Dit heeft behoorlijk vertraagd maar het resultaat is goed.

Binnenkort gaan we nog een paar hectares maaien om nog iets extra's in reserve te hebben. Persoonlijk vind ik het altijd erg leuk die hooicampagne. Tot 's avonds laat doorwerken op het land, eten op de weides, de geur van het heerlijke hooi en 's avonds doodmoe in bed om de volgende ochtend weer verder te gaan.

Een haas kon niet op tijd wegkomen. Een kennis heeft er een heerlijk gerecht van gemaakt waar we van hebben genoten. .

TECHNIEK

Een beetje rijtechniek voor onder het zadel. Hoe daal ik een heuvel af?

Vooraf, niet te veel doen. Houdt de teugels relatief lang (boogje) maar met iets meer contact dan bij ons gebruikelijk is (ja, contact is dus vooral niet trekken, een paard voelt ook bij een boogje al dat iemand de teugels ietsjes verkort en dus meer contact heeft). Laat uw paard zelf zijn hoeven neerzetten en probeer hem niet te helpen door hem tegen te houden, u verstoort hem dan in zijn evenwicht en uw paard zal of struikelen of gaan trekken aan uw teugels (actie is reactie). Uw zithouding? Gewoon een verticale positie houden en uw benen niet naar voren strekken. In dit laatste geval krijgt u meer gewicht op de voorhand en dat is nu net wat we willen voorkomen. Uw paard beweegt als het ware onder u (of naar beneden of naar boven bij een stijging) en de ruiter blijft gewoon loodrecht zitten (met een kleine tendens naar achteren bij dalen en naar voren bij stijgen. Dit respectievelijk om de voorhand en de achterhand te ontlasten. Bij zeer steile hellingen dient u te gaan lopen. De paarden laten zich dan op hun achterhand min of meer naar beneden glijden. Ik laat de paarden

meestal vrij naar beneden gaan nadat ik zelf met mijn paard en één ruiter als hulp om de paarden op te vangen vast naar beneden ben gegaan. De ruiters laten vervolgens één voor één de paarden naar beneden gaan zonder begeleiding. Dit voorkomt zeer gevaarlijke situaties voor de ruiters. Teugels vastbinden met de keelriem of eraf halen. Bij sterke stijgingen idem. Ruiters eraf! Laat die paarden maar lekker alleen zonder ruiter tegen de heuvel op klauteren, die hoeft u echt niet te helpen, alleen kunnen ze dat veel beter. En mocht hij glijden, dan gebeurt er nog niets dan herstelt hij zich gewoon. Bij behoorlijke stijgingen wanneer u nog op het paard blijft: in de beugels gaan staan en iets naar voren met uw evenwicht. Dit ontlast de motor van uw paard, namelijk de achterhand. U kunt rustig de

manen vasthouden. Leun vooral niet naar achteren (hefboomwerking).

En met de koets?

Dalen: Bijzondere omstandigheden daargelaten (wedstrijden, spoed etc) neemt u een helling altijd in stap. Op het moment dat u de daling inzet de leidsels – afhankelijk van de hellingshoek – al dan niet sterk verkorten. De aanspanning verkort zich namelijk. Als u wilt voorkomen dat de massa van uw koets uw paarden naar beneden duwt is het nodig om te remmen. Dit voorkomt glijpartijen op asfalt en op zanden steenhellingen. Uw paarden kunnen eventueel altijd remmen met hun achterhand maar u dient dit regelmatig te oefenen zodat ze niet schrikken van het gewicht.

Omdat het gewicht van een koets een onnatuurlijke situatie voor een paard stoort dit zijn evenwicht en is het meestal nodig uw paard te begeleiden bij het naar beneden gaan door veel meer contact met de mond te hebben (nog afgezien van de hiervoor genoemde verkorting die gewoon noodzakelijk is voor het houden van het gewone contact met de mond). Indien de remmen zo goed zijn dat er geen enkele druk van de koets op het paard komt is dit niet nodig en zelfs ongewenst. Hier in de heuvels op steilere hellingen glijden de koetsen meestal en dient u wel meer contact met de paardenmond te hebben. Onthoudt u zich van gesjor en getrek aan de leidsels dit doet pijn en verstoort het evenwicht van uw paard!

Bij een zeer sterke en of lange stijging kruipt u in de schulp en laat u de passagiers uitstappen. De menner blijft op de koets. Bij een sterke en of lange daling (tientallen of honderden meters hoogteverschil) kunt u er ook altijd voor kiezen om de passagiers uit te laten stappen. In onze omstreken was het normaal dat de mensen gewoon zelf de heuvel over liepen en dan weer instapten, immers de koetsen waren zwaar en de remmen van de rijtuigen slecht.

RECEPT

Hier heeft u weer een heerlijk recept uit de keuken van Erica. Een heerlijke zomersalade:

Ingrediënten:

1 flinke krop sla
2 peren
sap van een citroen
100 gr walnoten
100 gr blauwe kaas
2 eetlepels notenolie
2 eetlepels olijfolie
2 eetlepels (balsamico-)azijn
1 theelepel mosterd
Zout en peper

- Was de sla
- Schil de peren en snijd in kleine blokjes en meng met het citroensap
- Hak de walnoten in stukken
- Maak een vinaigrette van olieën, azijn, mosterd, zout

- en peper
- Voeg de peren en walnoten toe
- Voeg de gewassen sla toe en als laatste de versnipperde blauwe kaas

Voor wie niet van blauwe kaas houdt: vervang de blauwe kaas door feta.

